

**GABRIEL POCH,
LLETRES, COLORS,
POESIA I PROSA**

PERE PUIG

Si entenem per art qualsevol cosa que una persona fa amb la voluntat d'emocionar, commoure o produir un plaer als sentits d'una altra, trobarem art, no només en una escultura de Bernini o en una pintura de Caravaggio, sinó també en una peça de vestir, en un plat elaborat per complaure un convidat o en un WhatsApp en el qual s'han escollit delicadament paraules i emoticones. D'art n'hi ha pertot arreu. Des que som humans hem buscat les emocions i la bellesa. La busquem cada dia mil vegades perquè ens fa sentir millor. De vegades també la busquem perquè ens conforti quan la vida ens fa patir.

En aquesta peça d'art que és el llibre *Barcelonagrafia Poch i més* hi ha moltes decisions artístiques, potser centenars.

La primera seria la idea mateixa: un llibre de bibliòfil on es compaginïn textos manuscrits de personatges notables amb l'obra gràfica de l'artista. Per als artistes conceptuals —un corrent que ha dominat des dels anys setanta els museus d'art contemporani de tot el món—, la idea és el més important. La seva materialització només és el vehicle que la portarà a la ment del receptor.

Per a un artista conceptual, la realització pot ser maldestra perquè, segons ells, no es tracta d'afalagar l'ull sinó de sacsejar l'esperit. Per al Gabriel Poch, en canvi, la materialització de la idea també és fonamental i n'ha cuidat fins l'últim detall. Des de la capsa al tipus de paper. Des de les tipografies a la composició de cada pàgina. Totes són decisions artístiques i totes volen temps, dedicació i sensibilitat.

L'obra pictòrica del Gabriel Poch se situa en el corrent de l'informalisme o art abstracte que, des dels anys cinquanta, es va anar imposant en l'escena artística global. La pintura es vol deslliurar de la funció de representar coses, d'explicar coses. Només és forma i color que l'artista combina amb tota llibertat, atenent a les seves intuïcions i als seus estats anímics.

Mireu bé aquesta capsa de fusta clara de 34 x 34 x 4,5 cm. Obriu-la a poc a poc i deixeu que surtin lletres i colors, poesia i prosa i, d'alguna manera, tota la trajectòria artística d'un corredor de fons.